

CARA A CARA ENTRE ELS ASPIRANTS AMB MÉS OPCIONS

Montilla segueix lluny de Mas en el cara a cara però escurça distàncies

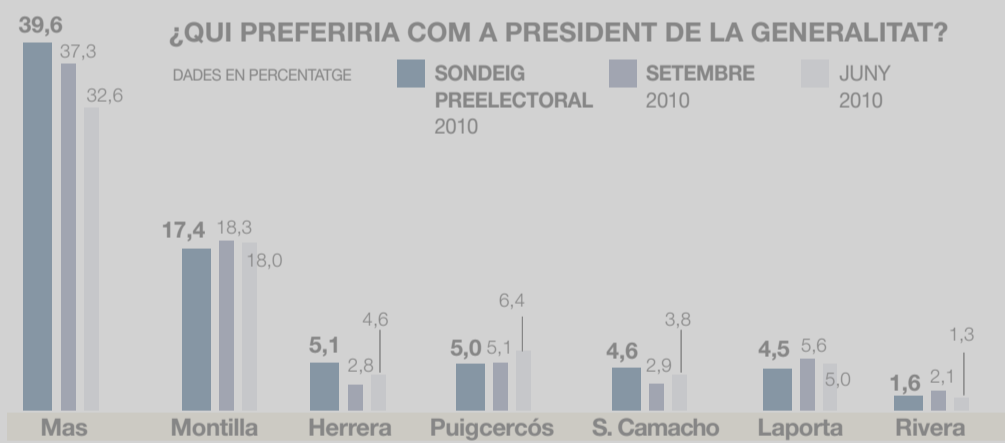
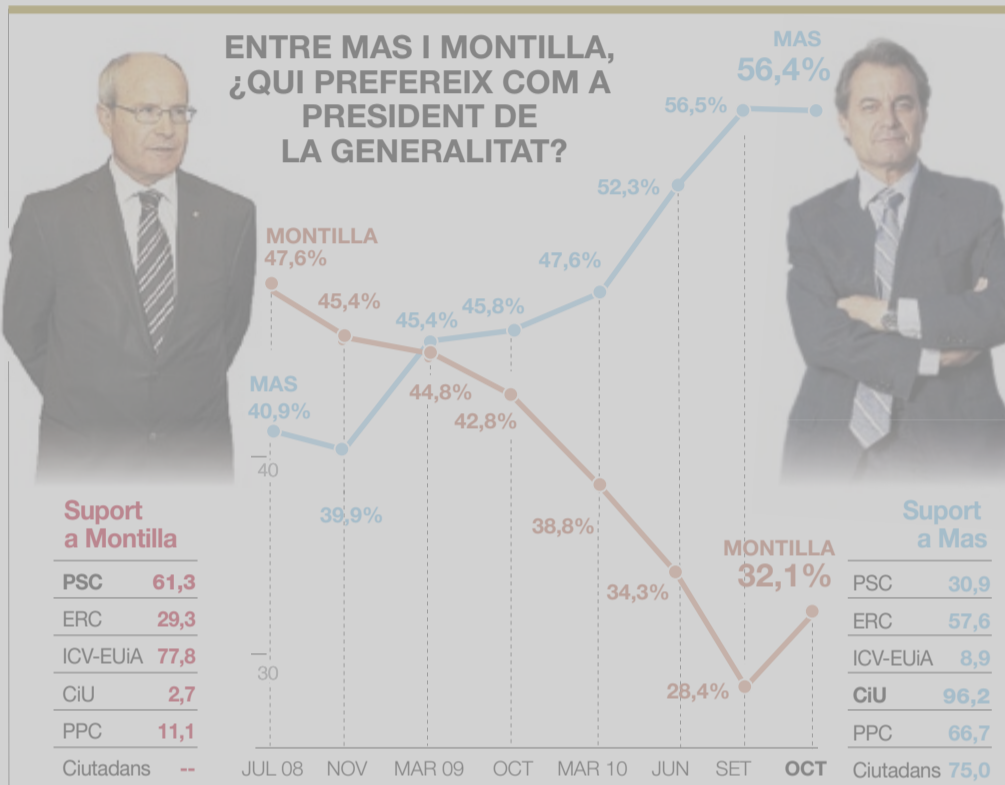
El 56,4% dels catalans prefereixen el candidat convergent com a president

JOSEP M. BERENGUERAS
BARCELONA

S'acosta el dia clau, el 28-N, i els dos màxims aspirants a la presidència de la Generalitat, José Montilla (PSC) i Artur Mas (CiU), comencen a cremar els seus últims cartutxos. El candidat socialista va començar la batalla preelectoral al setembre molt lluny de l'aspirant convergent, però dos mesos després, Montilla ha aconseguit escurçar distàncies en un hipotètic duel directe amb Mas. El baròmetre del GESOP dona un ampli avantatge al líder de CiU en el cara a cara (el 56,4% dels ciutadans el prefereixen com a futur president, per sobre del 32,1% que es decanta pel candidat socialista), però Montilla ha rebaixat la distància entre tots dos en gairebé quatre punts en 60 dies.

CiU va començar ja fa mesos l'assalt a la presidència de la Generalitat, cosa que li ha permès anar ampliant la seva distància en un hipotètic duel directe amb el PSC des del març del 2009, quan els dos partits estaven pràcticament empatats en preferència de victòria. Des d'aleshores, Mas ha aconseguit sumar adeptes sondeig rere sondeig. Al març, els separaven tot just 10 punts percentuals a favor del convergent, però al setembre la distància va arribar fins als 28,1 punts. Ara, amb les eleccions a 13 dies, Montilla s'ha situat a 24,3 punts.

¿QUI SERÀ EL GUANYADOR? // Tot i aquest avanç de l'aspirant del PSC, no tot són bones notícies per als socialistes en l'enfrontament directe entre els dos candidats. Segons l'últim sondeig, només els que van votar ICV-EUiA (77,8%) i el PSC (61,3%) en les eleccions del 2006 preferirien ara Montilla com a president de la Generalitat, mentre que sis de cada 10

persones que van donar el seu vot a ERC es decantarien per Mas.

Més enllà de les preferències, a la pregunta de qui creu que guanyarà les eleccions, els ciutadans continuen optant per l'opció de la federació nacionalista amb claredat: el 75,1% dels electors opinen que el guanya-

dor dels comicis del 28-N serà Mas, sis punts per sobre del sondeig de fa dos mesos. El 13,4% dels catalans donen com a futur guanyador Montilla, dues dècimes menys que al mes de setembre.

Per record de vot, la majoria de votants de totes les forces polítiques

donen com a guanyador de les pròximes eleccions el candidat convergent. El 88,5% dels que van votar CiU en les eleccions de l'any 2006 opinen que Mas guanyarà, i fins i tot set de cada 10 votants del PSC fa quatre anys asseguren que Mas serà el nou president. ≡

ELECCIONS GENERALS

Zapatero frena la caiguda en valoració amb Rajoy ben a prop

EL PERIÓDICO
BARCELONA

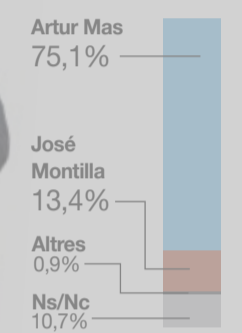
Per primera vegada en aquesta legislatura, el president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, frena la seva caiguda en valoració, tot i que el líder de l'oposició, Mariano Rajoy, se li acosta més que mai. El candidat del PP aconsegueix situar-se a menys d'un punt del líder del PSOE, una cosa que no havia aconseguit mai fins ara.

Segons el sondeig del GESOP, la remodelació del Govern de Zapatero li ha anat bé al líder socialista, ja que amb una nota de 3,9 aconsegueix millorar en dues dècimes els resultats del setembre. No obstant, els socialistes tenen motius per a la preocupació, perquè també puja la nota de Rajoy, fins al 3,1, i millora en quatre dècimes la de fa dos mesos.

La confiança en els socialistes catalans també milloraria respecte a fa dos mesos, i el 34,8% votaria el PSC si ara se celebrés eleccions generals (32% al setembre). Això li permetria optar a un diputat més que fa dos mesos, fins a 18, tot i que lluny dels obtinguts el 2008 (25 escons). Els socialistes augmentarien la seva distància amb la segona força, que continuaria sent CiU. La coalició baixaria tres dècimes respecte a fa dos mesos, fins al 24,3% dels vots. Això sí, augmentaria de 10 a 15 els diputats al Congrés.

El PP també aconseguiria entre 4 i 5 diputats més que el 2008, fins als 11 o 12, amb el 21,6% dels vots. Així mateix, ICV-EUiA creixeria en expectativa de vot, amb el 6% dels sufragis (va obtenir el 4,9% en les eleccions generals), i guanyaria un escó, fins a 2. A qui pitjor li anirien els comicis generals és a ERC: baixaria de 3 diputats a 1, amb el 4,8% dels vots (7,8% el 2008). ≡

AL MARGE DE LES SEVES PREFERÈNCIES, ¿QUI CREU QUE GUANYARÀ, MONTILLA O MAS?

Record de vot 2006

Partit	Mas	Montilla
PSC	68,6	19,1
ERC	93,5	3,3
ICV-EUiA	77,8	11,1
CiU	88,5	3,8
PPC	77,8	13,9
Ciudad.	100	--

Altres	0,1
Li és indiferent	1,4
Cap d'ells	12,4
Ns/Nc	5,7

estimació electoral a quinze dies de les eleccions no aporta gaires sorpreses en relació a les enquestes dels últims mesos. Una folgada victòria de CiU i un retrocés del PSC i especialment ERC. Tant el PP com ICV es mantindrien a l'alça el primer, i a la baixa el segon. Ciutadans sembla que s'assegura la seva presència amb una lleugera tendència a l'alça. En canvi les opcions de Laporta sembla que s'estan debilitant.

Tot i que no són previsibles grans canvis durant la campanya, en alguns electorats hi ha molta incertesa, la qual cosa farà que el seu comportament final sigui molt important en la distribució dels escons. Aquesta incertesa afecta els partits del govern, sobretot el PSC, però encara més ERC. Constatem que tant

Anàlisi

Àngels Pont
DIRECTORA DEL GESOP

Incerteses

La clau dels resultats de CiU la tenen els altres partits. Els vots de la coalició ja estan molt decidits

un com l'altre milloren substancialment les seves opcions quan a la intenció directa s'hi sumen els que simpatitzen amb ells, però que encara no han decidit anar a votar. El PSC té més indecisos i un electorat desmotivats per anar a les urnes, però alhora té uns votants més fidels que els republicans «encara que sigui des de l'abstenció». És a dir, els socialistes tenen una part relativament important del seu electo-

rat que no els serà infidel, no anirà a votar una altra opció, però que ara mateix necessiten una bona raó per votar aquell que els agradaria votar.

El cas dels republicans és força més complicat. Les dades semblen posar de relleu que la capacitat aglutinadora de diferents sensibilitats aconseguida per Carod Rovira al 2003 s'està esvainent. Compta amb una fidelitat que ronda el 30%, i té més fugues cap a altres partits que no pas indecisos. Aquesta pauta, a més, ha estat força estable en l'últim any. És molt possible que la campanya, com al 2006, permeti recuperar part del que s'ha perdut. Queda al voltant d'un 20% dels que els van votar per decidir. Si això es produís podrien aconseguir un dels seus objectius ara mateix poc probables: superar el PP.

ICV resisteix millor que els seus socis de govern perquè, tot i que té molts indecisos, té poques fugues cap a altres partits. El PP es manté, rep algun suport procedent d'una certa eufòria popular a Espanya però també té alguna fuga cap a CiU i Ciutadans. El partit d'Albert Rivera no serà la sorpresa del 2006, però possiblement sí que tornarà a ser qui rendibilitzarà millor la notorietat que li atorga la campanya.

Finalment CiU mostra una fidelitat gairebé inamovible, capacitat per acollir nous votants i per desmotivar els dels adversaris. La clau dels resultats de CiU la tenen els altres partits. Els vots de CiU ja estan molt decidits. El número d'escons i per tant la seva força dependrà únicament de la capacitat que, sobretot, el PSC i ERC tinguin de mobilitzar els seus.